

ת"פ 33435/08/13 - מדינת ישראל נגד קונסטנטין מיורוב, יעקב ביירמוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33435-08-13 מדינת ישראל נ' מיורוב(עציר) ואח'
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.קונסטנטין מיורוב (עציר)
2.יעקב ביירמוב

הנאשמים

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. שני הנאשמים הואשמו לפניי, בכתב האישום המתוקן, בביצוע העבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, לפי הוראות סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), וגניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין. נאשם 1 הואשם גם בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין, ואיומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן נאמר כלהלן:

1. בתאריך 15.8.13, בין השעות 7:50-16:25 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, התפרצו הנאשמים לדירתו של מיכאל איברהימוב (להלן: "המתלונן") ברח' מעלות 1 בחולון (להלן: "הדירה"), בכך שנכנסו פנימה וסגרו את דלת הכניסה מבפנים, בכוונה לבצע גניבה או פשע.

2. במועד האמור לעיל, נטלו ונשאו הנאשמים מהדירה: שני מחשבי לפטופ מסוג LG ומסוג ACER, שני שעוני יד מסוג גאלרי ומסוג פטריק פיליפ מוזהב, 3 זוגות עגילי זהב, 2 צמידי זהב, 2 שרשראות זהב, 7 טבעות זהב, משקפי שמש מסוג "ארמני", מסמכי בנק לאומי, 3 דרכונים של המתלונן ושל ילדיו, תעודת מעבר, דרכון זר ותעודת לידה של אשת המתלונן, תיק ובו מארז סיגריות, 2,000 ₪ במזומן ומפתחות רכבו של המתלונן (להלן: "הרכוש"), בלי הסכמתו במרמה

ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהם מתכוונים בשעת הנטילה לשלול את הרכוש שלילת קבע.

3. משהגיע ולא הצליח להיכנס לדירה, נאלץ המתלונן לטפס מעלה באמצעות סולם ולהיכנס פנימה דרך חלון המטבח אשר היה פתוח. משנכנס גילה המתלונן כי רכושו נגנב וכל דירתו באי סדר.

4. בהמשך, בסמוך לשעה 17:00, ברח' אלנבי, נעצרו הנאשמים כשבחזקתם תיק ובו הרכוש הגנוב.

5. בהמשך, בתחנת המשטרה, משביקש השוטר אדם שרעבי מהנאשמים שיחדלו לשוחח ביניהם, ענה לו הנאשם 1: "אני מדבר עם מי שאני רוצה, יאללה סע סע מפה".

6. משביקש השוטר, יניב אביטבול (להלן: "השוטר יניב") להפריד בין הנאשמים, צעק הנאשם 1: "יאללה אתם, מה אתם עושים, למה אתם עושים ככה", בעודו מתקדם לעבר השוטר יניב באופן מאיים ומקרב את פניו לעברו, ובכך עשה הנאשם 1 מעשים בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך.

7. משהושיב השוטר יניב את הנאשם 1 חזרה על הכיסא, איים הנאשם 1 על השוטר יניב ועל השוטר עומרי עוזרי, בפגיעה שלא כדין בגופם ובפרנסתם בכך שאמר: "בני זונות", "אני אזיין אתכם, יש לי עו"ד בני זונות", "העו"ד שלי יזיין אתכם במשפט", "אני אשב ואסתכל איפה שאני רוצה", "אני שם עליכם זין", "אני מדבר עם מי שאני רוצה", תוך שהוא מניף את ידיו ורגליו לעבר השוטרים, וזאת אמר בכוונה להפחידם או להקניטם.

3. בתשובתם לאישום הודו הנאשמים בנשיאת תיק בו היה רכוש השייך למתלונן (להלן - התיק). לטענתם, הם מצאו את התיק בסמוך למקום בו נעצרו, ובעת מעצרו נאשם 2 נשא את התיק. עם זאת, שני הנאשמים הכחישו כל קשר להתפרצות (ר' בעמ' 1 לפרוטוקול). ב"כ נאשם 1 הבהירה, כי נאשם 1 הינו דר רחוב, המכיר את נאשם 2 ממרכז שעוזר לדורי רחוב יוצאי חבר העמים. לדבריה, נאשם 1 פגש בנאשם 2 רק בשעת צהריים. באשר לאירוע בתחנת המשטרה אישרה ב"כ נאשם 1 כי היה ויכוח עם השוטרים, אלא שהשוטרים היכו את נאשם 1 הגם שכל שאמר לנאשם 2 הוא שהוא רוצה עורך דין (להלן - האירוע בתחנת המשטרה).

ב. פרשת התביעה:

4. מטעם המאשימה העידו ארבעה שוטרים ומר דב קופליס מחברת "סלקום". כמו כן הוגשו מספר מוצגים בהסכמה. ראשון העיד השוטר עומרי עוזרי, שעצר את הנאשמים. כעולה מדו"ח הפעולה שערך (1/ת) ומעדותו בבית המשפט, הוא עצר את הנאשמים, במהלך פעילות מבצעית, לאחר שקיבל מידע מודיעיני. לפי גרסתו, הוא זיהה את הנאשמים - אחד לובש גופיה לבנה והשני חולצה שחורה קצרה - "הולכים במהירות על אלנבי לכיוון צפון כאשר הם נראים מזיעים ומסתכלים לצדדים" (ר' ת/1).

5.

על פי האמור בדו"ח שערך, לאחר שנגש מר עוזרי לנאשמים לבדיקה והזדהה כשוטר:

... לשאלתי אליהם מה יש בתוך התיק הנ"ל השיבו תחילה שאינם יודעים ולאחר מכן אמרו שזה מחשב נייד ושהם מצאו אותו על אלנבי יחד עם התיק. לציין כי הנ"ל נראו לחוצים כשהזדהית מולם כשוטר ולא ידעו לענות על שאלותיי ולא נתנו לי תשובה המניחה את הדעת מניין המחשב (ה)נייד. לשאלתי אליהם אם אני יכול להסתכל מה יש בת(וך) התיק ושאי הסכמה אינה תעמוד לחובתם הנ"ל השיבו "תסתכל, מצאנו את זה על הרח' באלנבי". פתחתי את התיק וראיתי 2 מחשבים ניידים בצבע שחור תפסתי אותם לרשותי. בשלב זה הודעתי להם שהם עצורים בחשד להחזקת רכוש החשוד כגנוב... במהלך הנסיעה שאלתי את החשודים מי מהם מצא את המחשב הנ"ל השיבו כי שניהם מצאו אותו ביחד ע(ל) הרח' באלנבי ליד הסופר פארם על הספסל. בהגיענו לתחנה ביצעתי חיפוש על גופם של שני החשודים שבמהלכו תפסתי לרשותי 2 טלפונים מסוג נוקיה שהיו על גופם... (ר' בת/1, עמ' 1. בהמשך הדו"ח מצוין כי בתיק הנ"ל נמצאו, בנוסף לשני המחשבים הניידים, גם מסמכים שונים של בנק לאומי, מצית בצבע כסף, שקית קטנה עם אבנים ותכשיטים ומשקפי שמש של חברת "ארמני". כאמור בת/2, מר עוזרי גם תפס על הנאשמים קופסת סיגריות מסוג "פרלמנט", סוג הסיגריות שנגנבו מהמתלונן, אשר הנאשמים אמרו לו שהיא שייכת לשניהם).

6.

כפי שעלה מעדותו של מר עוזרי, הוא לא ציין איזה טלפון נייד נמצא על מי מהנאשמים, אם כי, לדבריו, על כל נאשם נמצא טלפון נייד אחד (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 7, עמ' 7 שורה 23). מר עוזרי הוסיף וציין כי במהלך כתיבת הדו"ח הוא שמע צעקות מחדר העצורים, ניגש לשם לסייע וראה שנאשם 1 מנסה לתקוף את קצין הבילוש (יניב אביטבול) בעקבות דין ודברים שנאמרו ביניהם על אופן הישיבה בחדר ותיאום גרסאות בין החשודים. לגרסתו, השוטרים נאלצו לרתק את נאשם 1 לקרקע, ותוך כדי כך הוא קילל אותם נמרצות, כמפורט בעובדות כתב האישום (ר' בת/1). כשנשאל מר עוזרי אם ראה שוטרים מכים את נאשם 1 ומטיחים את ראשו בקיר הוא השיב: **"אף אחד לא הטיח את ראשו בקיר. אני לא ראיתי את זה"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 18).

7.

השוטר אדם שרעבי שוחח עם נאשם 2, לאחר שהלה הובא לתחנה. לדבריו, לאחר שנאשם 2 הוזהר בדבר זכויותיו:

שאלתי את החשוד מהיכן מצא את שני המחשבים הניידים שנתפסו ברשותם הנ"ל טען כי מצא אותם במדרכה באלנבי וכן ציין בפני בסמוך לסופר פארם. בתום השיחה שלי איתו וכאשר הייתי בדרכי החוצה מחדר העצורים במשרד שמעתי בחשוד מדבר ברוסית עם שותפו ואז ניגשתי חזרה לחדר העצורים וביקשתי מהחשוד שיפסיק ולא ידבר עם החשוד השני שכן מדובר בשיבוש הליכי חקירה החשוד הגיב "מזה... אני אדבר עם מי שאני רוצה סע סע מפה"... (ר' זכרון הדברים ת/4).

8.

מר שרעבי ציין עוד, כי קצין הבילוש נכנס בשלב זה לחדר העצורים וביקש מנאשם 1 שישנה את מיקומו ומיקם את הכיסא עליו ישב עם הפנים לקיר, במטרה למנוע קשר עין בין החשודים. נאשם 1 נראה נרגז עקב כך, החל לקלל ועורר מהומה שבעקבותיה נדרשו השוטרים להורידו לקרקע ולהרגיעו. מר שרעבי הכחיש הפעלת אלימות כלשהי כלפי נאשם 1 (ר' בפרוטוקול, עמ' 10).

9.

באשר לאירועים בתחנה העידו גם השוטרים יניב אביטבול וקובי אביטבול (ר' הדוחות שערכו

ת/20 (ת/21). שניהם מסרו גרסה דומה לזו שמסר מר שרעבי, והכחישו שימוש באלמות מיותרת. לגרסת יניב אביטבול, בהוראתו לנאשם 1 לשבת עם פניו לקיר לא היתה כל כוונת השפלה או פגיעה, והיא נעשתה כתגובה לכך שנאשם 1 פנה לנאשם 2 בשפה הרוסית ועקב כך התעורר חשש לשיבוש הליכי החקירה (ר' בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 6 ואילך). יניב אביטבול הודה כי לא הסביר לנאשם 1 מדוע הוא מורה לו להסתובב לקיר, אך לשיטתו בנסיבות העניין לא היה צריך לעשות כן, ותחילה היה על נאשם 1 לציית להוראותיו.

10. לבסוף העיד מטעם המאשימה מר קופליס ממחלקת הביטחון של חברת סלקום, אשר ערך "תעודה בדבר רשומה מוסדית", אודות איכון אחד מהטלפונים הניידים שנתפסו על הנאשמים (ר' התעודה ת/22 וכן המוצגים ת/23 עד ת/25). על פי תוצאות האיכון, ניתן לראות איכון של הטלפון הנייד בסמוך לזירת ההתפרצות בעיר חולון ולאחר מכן את מסלול התנועה לכיוון המקום בו נעצרו הנאשמים בעיר תל אביב. מר קופליס נחקר נגדית נמרצות אך עמד על דיוקן של תוצאות האיכון והסיכוי האפסי לטעות בהן. מר קופליס נשאל על כך שעל פי רישומיו מס' הברזל של הטלפון שאוכן הינו שונה ממספר הברזל שנרשם על ידי השוטרים, והסביר כי איכון הטלפון נעשה על פי כרטיס ה"סים" ולא על פי מספר הברזל (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 12 ואילך).

11. מטעם המאשימה הוגשו גם מספר ראיות בהסכמה. במסגרת זו הוגשו הודעותיהם של יעל ויובל אבירם, זוג שכנים המתגוררים בבניין בו מצויה הדירה (ר' ת/5 עד ת/8; להלן - השכנים). השניים מסרו כי ראו חשודים בבניין בצהרי יום 15.8.13 וגב' אבירם אף מסרה תחילה כי תוכל לזהות אחד מהם. לדבריה, היא ראתה אחד מהחשודים על מסתור הכביסה של הקומה הראשונה וכששאלה אותו למעשיו הוא אמר לה "**זרקו לי את התיק**" (ר' הודעתה ת/5, שורה 11). ואולם, כאשר נערך לגב' אבירם מסדר זיהוי סירבה להשתתף בו, לדבריה "**בשל הפחד שלי והחשש מהפורצים...**" (ר' ת/6, שורה 2). שני בני הזוג ציינו שאחד החשודים לבש גופיה לבנה, ומר אבירם גם זכר שהיה לו קעקוע על כתף ימין. עוד הוגשו תמונות של נאשם 1, שצולמו לאחר מעצרו, בו הוא נראה עם גופיה לבנה כשעל כתפיו זרועותיו נמצאים קעקועים (ר' ת/11 ות/12).

12. הוגשה גם הודעתו של המתלונן אשר תיאר את התפרצות לדירה ומועדיה, וכן את הרכוש שנגנב, כמפורט בעובדות 2 ו-3 לכתב האישום (ר' הודעתו ת/9 והדו"ח ת/15). יש לציין כי המתלונן ואשתו לא היו בבית בעת ההתפרצות, וממילא לא יכלו לזהות את הפורצים.

13. עוד הוגשו ההודעות שנגבו מהנאשמים, שתיים מכל אחד מהם. בהודעתו הראשונה (ת/16, מיום האירוע) מסר נאשם 1 כי מצא, יחד עם נאשם 2, את התיק על ספסל ברחוב אלנבי. לדבריו השניים מצאו את התיק בצהריים, בשעה שאינה זוכר בדיוק. כשנשאל מה היה בתיק השיב "**דברים גנובים, ככה אומרים השוטרים**" (ת/16 שורה 7). נאשם 1 הכחיש קשר לפריצה או לגניבה, וטען כי פגש את נאשם 2 בצהריים בתחנה המרכזית (שם, שורה 26) וציין כי את הטלפון שלו תפסו השוטרים (שם, שורה 31). באשר לאירוע בתחנת המשטרה טען נאשם 1 כי ה"**בלאגן הזה היה בגלל ויכוח, של מילה, שוטר זרק מילה ואני זרקתי לו התחיל ויכוח והרימו ידיים...**" (שם, שורה 41), והוסיף כי פנה לנאשם 2 על מנת להגיד לו שיתקשר לעורך דין.

14. בהודעתו השניה (ת/17) מסר נאשם 1 כי נפגש עם נאשם 2 בנווה שאנן, בשעה 12:00-13:00, ומאז ועד המעצר היה עמו. הנאשם שב והכחיש כי פרץ לדירה, או כי היה בחולון, ולאחר שעומת עם ממצאי האיכון טען כי אין לו טלפון נייד (שם, שורה 59).

15. נאשם 2 מסר בהודעתו הראשונה (ת/18, מיום האירוע), כי פגש בנאשם ב"אלנבי, לא זוכר מתי" (שם, שורה 6). כשנשאל כיצד נאשם 1 טוען שהם נפגשו בתחנה המרכזית השיב "אני לא מכיר את המקומות בת"א..." (שם, שורה 22). נאשם 2, כמו נאשם 1, הכחיש קשר להתפרצות לדירה ולגניבת רכושו של המתלונן, וטען כי השניים מצאו את התיק. באשר לאירוע בתחנת המשטרה השיב תחילה נאשם 2 כי אינו יודע מה היה ובהמשך ציין כי נאשם 1 "סתם קיבל מכות" (שם, שורה 50). במסגרת פרטי הודעה זו מסר נאשם 2 מספר של טלפון נייד שלו. בהודעתו הנוספת (ת/19) חזר נאשם 2 על גרסתו, וגם הכחיש כי היה בעיר חולון. עם זאת, נאשם 2 ציין כי הטלפון הנייד שלו היה ברשותו ביום האירוע (שם, שורה 78).

ג. פרשת ההגנה:

16. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשמים עצמם. נאשם 1 חזר על גרסתו בהודעותיו במשטרה, הן לעניין ההתפרצות והגניבה והן לעניין האירוע בתחנת המשטרה. לגרסתו, הוא דר רחוב ומכיר את נאשם 2 מעמותה העוזרת לאנשים נזקקים. לגרסתו, בצהרי יום האירוע פגש בנאשם 2 והסתובב עמו בחוסר מעש.

17. בחקירתו הראשית הוסיף נאשם 1, כשנשאל מדוע מסר בהודעתו השנייה שאין לו טלפון, כי בטלפון לא היה כרטיס סים ולכן מדובר במכשיר בו לא יכול היה לעשות כל פעולה (ר' בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 17 ואילך). באשר לאירוע בתחנת המשטרה טען נאשם 1 כי אמנם אמר לנאשם 2 ברוסית שהם צריכים עורך דין, אך בתגובה הושפל על ידי השוטרים, נאמר לו לשבת עם הפנים לקיר ולאחר מכן הוא אף הוכה קשות. בנסיבות אלה, כך לדבריו, "התחלתי לקלל מעצבים" (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 4).

18. נאשם 2, כמו נאשם 1, חזר אף הוא על גרסתו בהודעותיו במשטרה. נאשם 2 טען כי אינו זוכר מתי פגש בנאשם 1, אך לדבריו הדבר היה "בצהריים" (ר' בפרוטוקול, עמ' 52 שורה 23). עם זאת, בחקירתו הנגדית טען כי שוטרים "קפצו" עליו ועל נאשם 1 כ-15-20 דקות לאחר שהשניים נפגשו. כשעומת עם העובדה שהמעצר היה בשעה 17:00, ומכאן שלפי גרסתו השניים נפגשו רק בשעה 16:30, השיב "יכול להיות. לא הסתכלתי על שעון" (ר' בפרוטוקול, עמ' 56 שורה 16).

ד. דין והכרעה:

19. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפניי והתרשמתי מעדויותיהם, וכן עיינתי בחומר הראיות שהוגש לפניי, אני מחליט להרשיע את שני הנאשמים בביצוע העבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, וגניבה, ולזכות את נאשם 1 מביצוע העבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ואיומים.

20. אין מחלוקת כי הנאשמים נתפסו, ביום 15.8.13 בשעה 17:00, כשברשותם רכוש שנגנב בהתפרצות לדירתו של המתלונן. עוד אין מחלוקת כי ההתפרצות אירעה באותו היום, כאשר, כעולה מעדויות השכנים, ההתפרצות אירעה בשעות הצהריים. הנאשמים נתפסו אפוא בעיר תל אביב עם רכוש שנגנב בהתפרצות לדירת מגורים בעיר חולון, שבוצעה שעות ספורות קודם לכן. בנסיבות אלה חזקת ה"החזקה התכופה" פועלת לחובת הנאשמים במלוא עוזה והמסקנה המתבקשת היא שהנאשמים הם

שגנבו את הרכוש וממילא שביצעו את ההתפרצות (לדין מפורט יותר בחזקה זו ר' ת.פ. 31456-06-13 מדינת ישראל נ' **חאמד** (2013) (פורסם בנבו), בפסקה 18 ואילך להכרעת הדין. להלן - עניין **חאמד**).

21. אכן, כפי שצוין בעניין **חאמד**, חזקת ה"החזקה התכופה" הינה חזקה שבעובדה, דהיינו: חזקה המבוססת על ניסיון החיים. כחזקה שבעובדה לא מדובר בחזקה המעבירה את נטל הבאת הראיות, קל וחומר נטל השכנוע, אל כתפי הנאשם, אלא שהיא דומה בפעולתה לראייה נסיבתית, ודי לנאשם להעלות הסבר סביר על מנת לסתור את המסקנה המתבקשת ממנה. ואולם, במקרה דנא לא זו בלבד שגרסת הנאשמים בדבר מציאת הרכוש - כאשר כזכור התיק הכיל שני מחשבים ניידים ורכוש נוסף השייך למתלונן - הינה בלתי סבירה על פניה (גרסה בדבר מציאה מקרית של רכוש יקר ערך, שגנב זמן קצר קודם לכן בעיר חולון, על ספסל ברחוב אלנבי בתל אביב), אלא שלחזקה האמורה מצטרפות כמה וכמה ראיות נוספות, התומכות בהסקת המסקנה המתחייבת ממנה.

22. **ראשית**, השכנים מסרו כי ראו, בסמוך לזירת ההתפרצות, אדם הלבוש עם גופיה לבנה עם קעקוע על כתפו, תיאור הדומה לתיאור נאשם 1 בעת מעצרו (ר' התמונות ת/11). **שנית**, הנאשמים התנהגו באופן מחשיד ותמוה, הן לפני מעצרו והן לאחריו, תוך מסירת גרסאות סותרות וחלקיות כאמור בעדותו של מר עוזרי, אופן שאינו מתיישב עם גרסה תמימה כביכול של מציאת תיק על ספסל ברחוב. **שלישית**, איכון אחד מהטלפון הניידים שנתפסו ברשות הנאשמים מלמד על מסלול תנועה מאזור ביצוע ההתפרצות לכיוון האזור בו נעצרו הנאשמים. **ורביעית**, גרסאותיהם הבלתי ברורות והסותרות של הנאשמים באשר למקום בו נפגשו ביום האירוע, לשעה בה נפגשו ולמעשיהם יחדיו. אף גרסתו של נאשם 1 בעניין הטלפון הנייד - הן גרסאותיו הסותרות בהודעותיו במשטרה והן בניסיונו המאולץ ליישב בעדותו לפניי - אינה סבירה ויש בה לתמוך דווקא בראיות התביעה.

23. הצטברות כאמור של ראיות אינה יכולה להיות יד המקרה, וכאשר ראיות אלה מצטרפות האחת למשניה ולחזקת ה"החזקה התכופה", המסקנה המתבקשת היא כי הנאשמים הם שהתפרצו לדירה וגנבו ממנה את רכושו של המתלונן.

24. באת כוחו המלומדת של נאשם 1 טענה בהרחבה, בסיכומיה, נגד קבלת תוצאות האיכון או למצער נגד משקלן. ואולם, אין בידי לקבל את טענותיה בעניין זה. אכן, בעניין האיכון נפלו שני מחדלים בהתנהלות המאשימה. מחדל אחד נעוץ בתיעוד כללי בלבד של תפיסת הטלפונים הניידים, כך שלא ניתן לדעת איזה טלפון נתפס על מי מהנאשמים, ומחדל נוסף נפל באי המצאת הראיות בעניין איכון הטלפון הנוסף במועד, מחדל שבגיניו בית המשפט אסר על הבאתן (ר' ההחלטה מיום 28.11.13); אך אין במחדלים אלה כדי לגרוע ממשקל הראיות שהובאו לפניי.

25. אין מחלוקת, גם לפי גרסת הנאשמים, כי הם שהו יחדיו מאז שעות הצהריים ביום האירוע - בהן כזכור בוצעה ההתפרצות - כך שהשאלה על גופו של מי מהנאשמים היה הטלפון שאוכן אינה שאלה קריטית בתיק דנא. באשר לעצם קבילותן ומשקלן של ראיות איכון, הרי שהפסיקה המקובלת כיום היא שניתן להסתמך על ראיות כאלה. מכל מקום אין צורך, במקרה דנא, לערוך דיון מקיף בסוגייה זו, שכן לא מדובר בראייה מרכזית הדרושה להרשעת הנאשמים אלא בראייה משנית, המצטרפת ותומכת בראיות נוספות אחרות, כבדות משקל כשלעצמן. גם בעובדה שחלק מהפעולות הקשורות לאיכון לא בוצעו על ידי מר קופליס עצמו אין כדי לשנות מהמסקנה האמורה, שכן כאשר עסקינן בעדותו של מומחה העדות יכולה להסתמך גם על פעולות שנעשות על ידי אחרים הפועלים עמו.

26. שונה הוא הדין באשר לאירוע בתחנת המשטרה, שנראה כי תחילתו לפחות נעוצה באי הבנה בין הצדדים. כזכור, גרסת נאשם 1 היא שהוא פנה לנאשם 2 ברוסית ואמר לו שדרוש לנאשמים עורך דין. לא היה במקום שוטר דובר רוסית וגרסה זו לא נסתרה. תגובת השוטרים היתה להורות לנאשם 1 לשבת עם פניו אל הקיר, פעולה שנאשם 1 תפס כמשפילה ומבזה. נאשם 1 הגיב בכעס והאירוע הסלים, כששוטרים אחרים מצטרפים ומפעילים כוח נגד נאשם 1, שהיה נתון באזיקים, ובנסיבות אלה החל נאשם 1 מקלל את השוטרים.

27. העבירות שבהן הואשם נאשם 1 בקשר לאירוע בתחנת המשטרה הן עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ואיומים. בנסיבות הנ"ל, כאשר לא ברור מה נאמר על ידי נאשם 1 - שלכאורה גם יכול היה לנסות לתאם גרסאות עם נאשם 2 במשך כל הזמן בו הם שהו יחדיו עד למועד בו הובאו לתחנת המשטרה - קשה לראות בהתנהגותו כפי שתוארה לעיל משום הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. למצער קיים ספק סביר בעניין, ספק ממנו זכאי נאשם 1 ליהנות. גם אם בקלילות שהשמיע נאשם 1 יש משום הטחת עלבונות, אין בתוכן משום איום ברור לביצוע מעשים של פגיעה שלא כדין בשוטרים, ועל כן אף יסודותיה של עבירה זו לא הוכחו כנדרש.

ה. סוף דבר:

28. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מחליט, כאמור, להרשיע את שני הנאשמים בביצוע העבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע וגניבה, ולזכות את נאשם 1 מביצוע העבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ואיומים.

ניתנה היום, יום חמישי י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, במעמד הצדדים